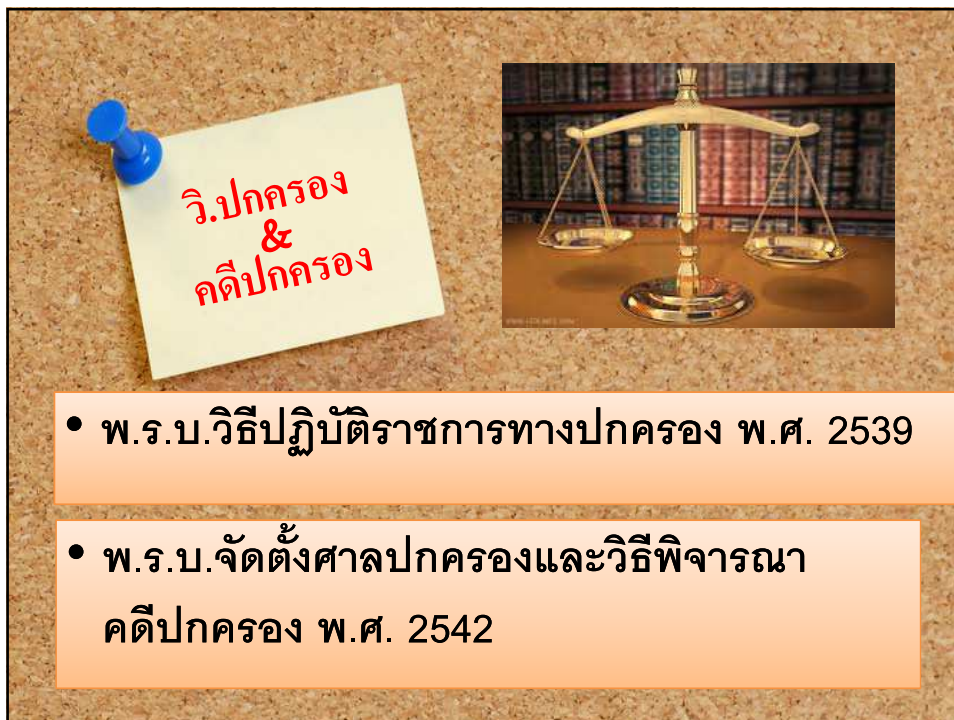

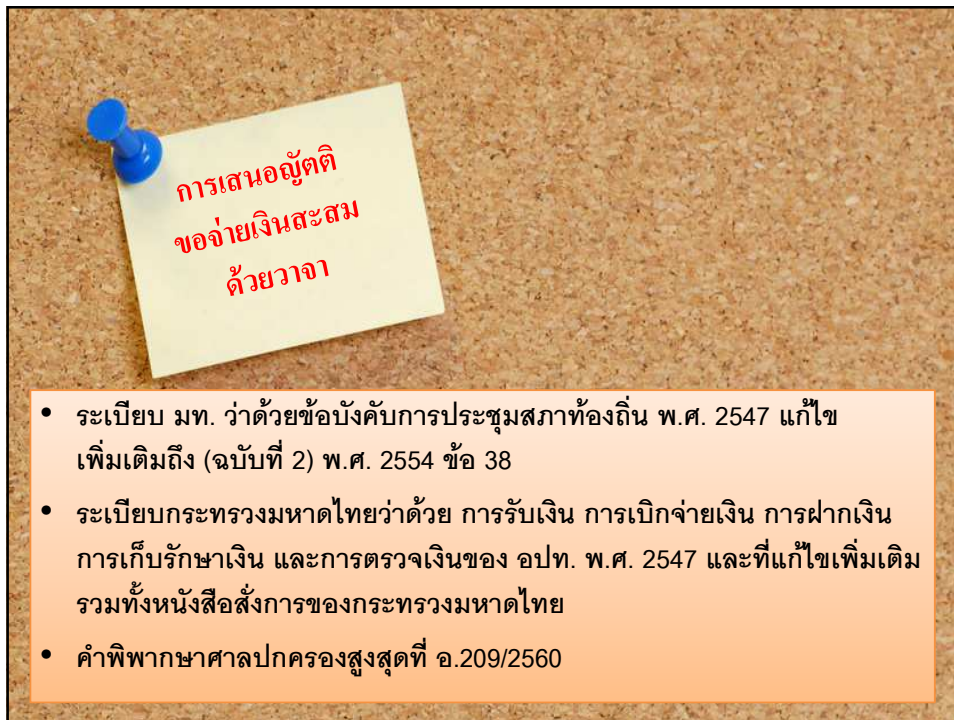
สภาท้องถิ่น

**“สภาท้องถิ่นไทย เกี่ยวข้อง
อย่างไรกับ กฎหมาย วิ.ปกครอง”**

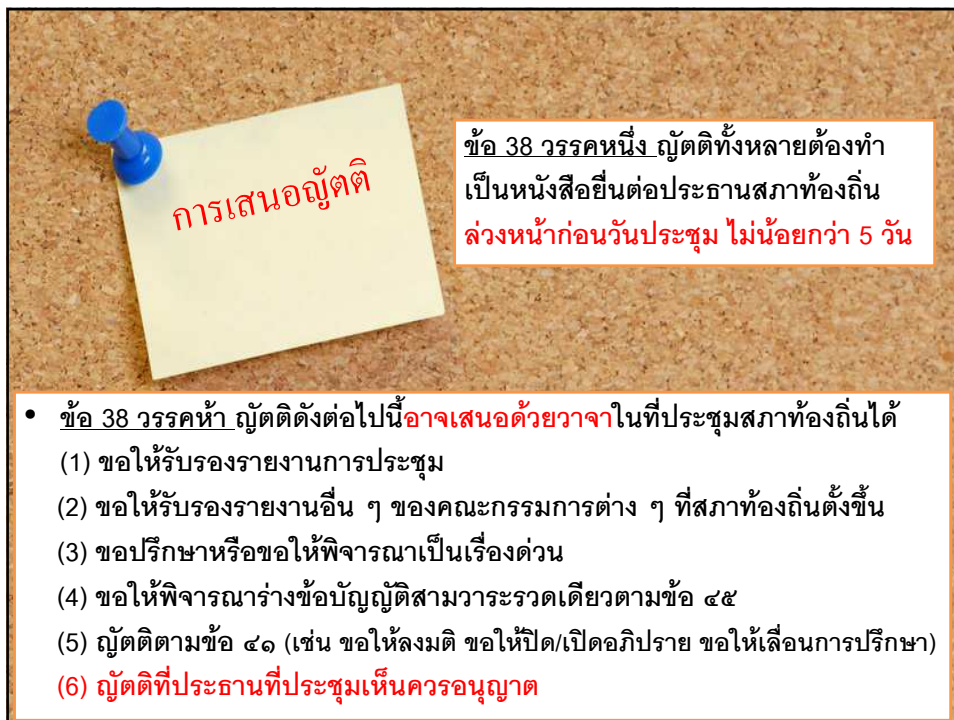
**วิ.ปกครอง
&
คดีปกครอง**

- พ.ร.บ.วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539
- พ.ร.บ.จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542

**การเสนอญัตติ
ขอย้ายเงินสะสม
ด้วยวาจา**

- ระเบียบ มท. ว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. 2547 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554 ข้อ 38
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วย การรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินของ อปท. พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม รวมทั้งหนังสือสั่งการของกระทรวงมหาดไทย
- คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.209/2560

การเสนอญัตติ

ข้อ 38 วรรคหนึ่ง ญัตติทั้งหลายต้องทำเป็นหนังสือยื่นต่อประธานสภาท้องถิ่นล่วงหน้าก่อนวันประชุม ไม่น้อยกว่า 5 วัน

- **ข้อ 38 วรรคห้า ญัตติดังต่อไปนี้ **อาจเสนอด้วยวาจา**ในที่ประชุมสภาท้องถิ่นได้**
 - (1) ขอให้รับรองรายงานการประชุม
 - (2) ขอให้รับรองรายงานอื่น ๆ ของคณะกรรมการต่าง ๆ ที่สภาท้องถิ่นตั้งขึ้น
 - (3) ขอปรึกษาหรือขอให้พิจารณาเป็นเรื่องด่วน
 - (4) ขอให้พิจารณาร่างข้อบัญญัติสามวาระรวดเดียวตามข้อ ๔๕
 - (5) ญัตติตามข้อ ๔๑ (เช่น ขอให้ลงมติ ขอให้ปิด/เปิดอภิปราย ขอให้เลื่อนการปรึกษา)
 - (6) **ญัตติที่ประธานที่ประชุมเห็นควรอนุญาต**

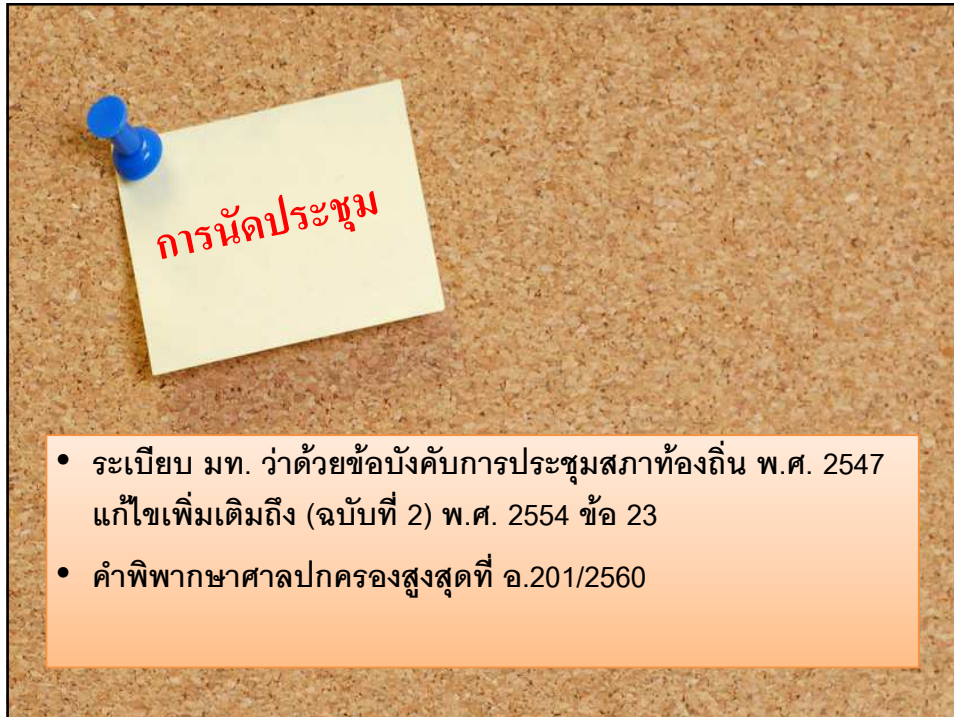
คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.209/2560

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า

- แม้จะมีได้มีกฎหมายกำหนดไว้โดยเฉพาะให้การบรรจุวาระขออนุมัติเบิกจ่ายเงินสะสมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่เสนอต่อสภาท้องถิ่นต้องทำเป็นหนังสือ
- แต่การเสนอญัตติขออนุมัติเบิกจ่ายเงินสะสมด้วยวาจาในที่ประชุมสภาท้องถิ่น ประธานสภาท้องถิ่นจะเห็นควรอนุญาตให้เสนอด้วยวาจาได้ ต้องคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะหรือส่วนรวมที่มีความจำเป็นเร่งด่วน ซึ่งไม่สามารถเสนอญัตติล่วงหน้าเป็นหนังสือได้เท่านั้น

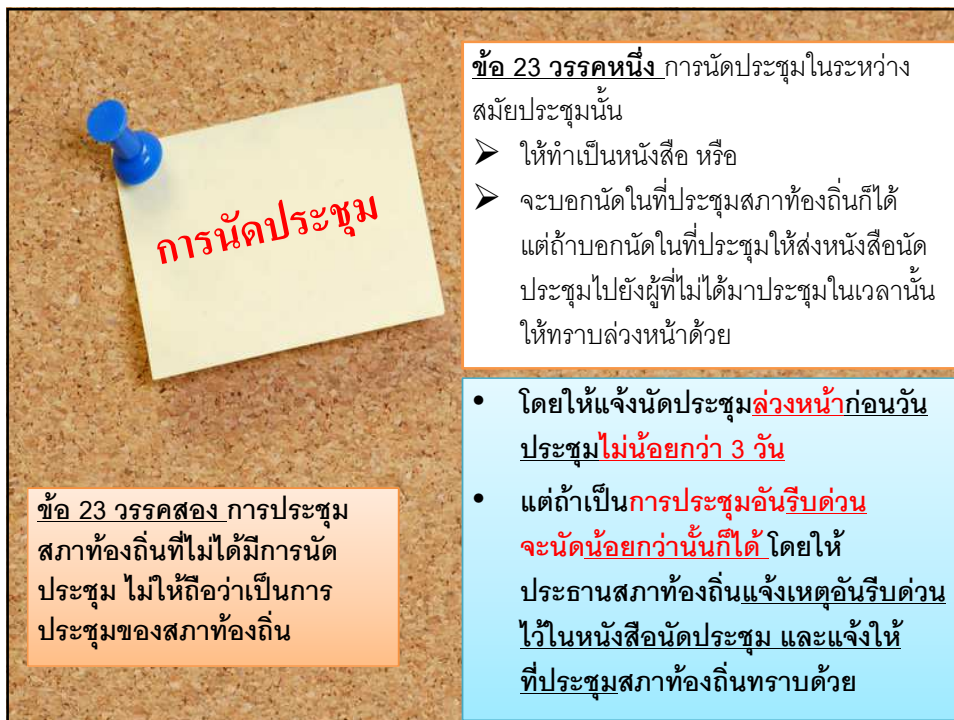
คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.209/2560

- การที่ประธานสภาท้องถิ่นบรรจุญัตติด้วยวาจาขออนุมัติให้ใช้จ่ายเงินสะสมดังกล่าว เมื่อไม่ใช่เรื่องที่มีความจำเป็นเร่งด่วนเข้าในระเบียบวาระการประชุม จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับการเสนอญัตติต่อที่ประชุมสภาท้องถิ่น ย่อมเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย
- ดังนั้น มติที่อนุมัติให้จ่ายเงินสะสมที่พิพาท จึงเป็นมติที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

การนัดประชุม

- ระเบียบ มท. ว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. 2547 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554 ข้อ 23
- คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.201/2560

การนัดประชุม

ข้อ 23 วรรคหนึ่ง การนัดประชุมในระหว่างสมัยประชุมนั้น

- ให้ทำเป็นหนังสือ หรือ
- จะบอกนัดในที่ประชุมสภาท้องถิ่นก็ได้ แต่ถ้าบอกนัดในที่ประชุมให้ส่งหนังสือนัดประชุมไปยังผู้ที่ไม่ได้มาประชุมในเวลานั้นให้ทราบล่วงหน้าด้วย

• โดยให้แจ้งนัดประชุมล่วงหน้าก่อนวันประชุมไม่น้อยกว่า 3 วัน

• แต่ถ้าเป็นการประชุมอันรีบด่วนจะนัดน้อยกว่านั้นก็ได้อ โดยให้ประธานสภาท้องถิ่นแจ้งเหตุอันรีบด่วนไว้ในหนังสือนัดประชุม และแจ้งให้ที่ประชุมสภาท้องถิ่นทราบด้วย

ข้อ 23 วรรคสอง การประชุมสภาท้องถิ่นที่ไม่ได้มีการนัดประชุม ไม่ให้ถือว่าเป็นการประชุมของสภาท้องถิ่น

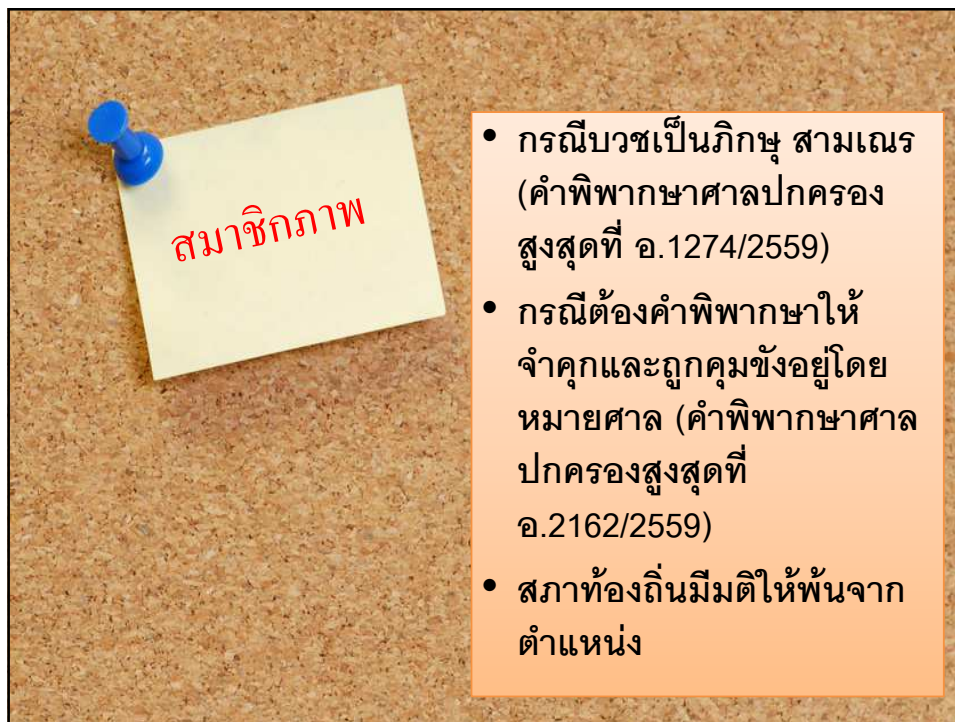
คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.201/2560

- ประธานสภาฯ ได้ออกประกาศสภา อบต. เรียกสมาชิกสภาฯ ประชุมสมัยวิสามัญเพื่อพิจารณาทบทวนร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2556
- พร้อมกับมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นว (สภา อบต.) 79401/ว 48 ลงวันที่ 19 พ.ย. 2555 เชิญสมาชิกสภาฯ ร่วมประชุมสภาในวันที่ 20 พ.ย. 2555 เวลา 15.30 น. เป็นการเร่งด่วน โดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากร่างข้อบัญญัติที่นำส่ง นอ. มีข้อผิดพลาด นอ. จึงได้ส่งกลับร่างข้อบัญญัติ ให้สภาทบทวนใหม่ให้ถูกต้อง พร้อมทั้งแนบหนังสือการอนุญาตเปิดประชุมและเรียกประชุมของ นอ. และระเบียบวาระการประชุมมาด้วย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.201/2560

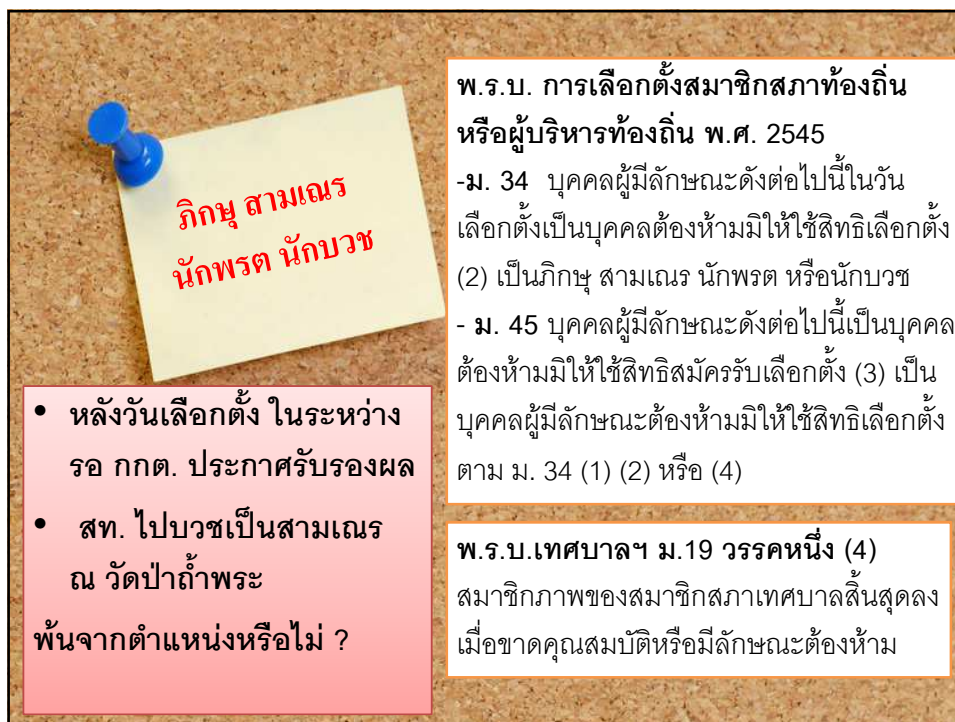
ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า

- เห็นได้ว่า การที่ประธานสภาฯ มีหนังสือลงวันที่ 19 พ.ย.2555 เชิญสมาชิกสภาฯ ประชุมในวันที่ 20 พ.ย. 2555 เป็นการเชิญประชุมล่วงหน้าเพียง 1 วันก่อนกำหนดวันเปิดประชุม แต่ด้วยเหตุที่ต้องมีการเชิญประชุมเร่งด่วน
- กรณีจึงถือได้ว่าหนังสือเชิญประชุมดังกล่าว เป็นการเชิญประชุมสภาฯ ในกรณีอันรีบด่วน และได้ระบุเหตุอันรีบด่วนนั้นไว้ในหนังสือเชิญประชุมโดยชอบแล้ว ตามข้อ 23 ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗

สมาชิกภาพ

- กรณีบวชเป็นภิกษุ สามเณร (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.1274/2559)
- กรณีต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายศาล (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.2162/2559)
- สภาท้องถิ่นมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง

**ภิกษุ สามเณร
นักพรต นักบวช**

พ.ร.บ. การเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2545

- ม. 34 บุคคลผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้ในวันเลือกตั้งเป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้ง (2) เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช
- ม. 45 บุคคลผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้ง (3) เป็นบุคคลผู้มีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้ง ตาม ม. 34 (1) (2) หรือ (4)

พ.ร.บ.เทศบาลฯ ม.19 วรรคหนึ่ง (4) สมาชิกภาพของสมาชิกสภาเทศบาลสิ้นสุดลงเมื่อขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้าม

• หลังวันเลือกตั้ง ในระหว่างรอ กกต. ประกาศรับรองผล

• สท. ไปบวชเป็นสามเณร ณ วัดป่าอ้อพระ

พ้นจากตำแหน่งหรือไม่ ?

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.1275/2559

- วันที่ 19 สิงหาคม 2555 ผู้ฟ้องคดีได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาเทศบาลตำบลบึงงาม เขตเลือกตั้งที่ 2
- แต่คณะกรรมการการเลือกตั้งยังไม่ได้ประกาศผลการเลือกตั้งอย่างเป็นทางการ ผู้ฟ้องคดีได้ไปขอรับใบรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาเทศบาลตำบลบึงงาม ณ วัดป่าถ้ำพระ ในระหว่างวันที่ 3 - 9 กันยายน 2555 เป็นเวลา 7 วัน
- มีผู้ร้องเรียนต่อนายอำเภอว่าผู้ฟ้องคดีได้ขอรับใบรับเลือกตั้ง
- คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า โดยมีเจตนาขอรับใบรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาเทศบาลตำบลบึงงาม โดยมิชอบด้วยกฎหมาย และได้ออกใบรับเลือกตั้ง และปฏิบัติภารกิจอื่นของสมาชิกสภาเทศบาลตำบลบึงงาม อันเป็นลักษณะต้องห้ามตาม พ.ร.บ. เทศบาล ประกอบ พ.ร.บ. การเลือกตั้งจึงเห็นควรให้ ฟ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาเทศบาล
- นอ. วินิจฉัยให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่รับแจ้งคำวินิจฉัย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.1275/2559

ศาลปกครองสูงสุดมีคำวินิจฉัยว่า

- เมื่อการเลือกตั้ง สท. มีขึ้นในวันที่ 19 สิงหาคม 2555 และผู้ฟ้องคดีได้รับเลือกตั้งเป็น สท. ตำบลบึงงาม เขตเลือกตั้งที่ 2
- สมาชิกภาพของผู้ฟ้องคดีจึงเริ่มนับตั้งแต่วันที่รับเลือกตั้งดังกล่าว ตาม ม. 16 วรรคหนึ่ง แห่ง พ.ร.บ. เทศบาล ข
- การที่ผู้ฟ้องคดีได้ไปขอรับใบรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาเทศบาลตำบลบึงงาม ทั้งที่ทราบดีว่าตนได้รับเลือกตั้งเป็น สท. แม้การขอรับใบรับเลือกตั้งจะเป็นช่วงเวลา ก่อนหรือในระหว่างประกาศรับรองผลการเลือกตั้งโดย กกต. เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๕

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.1275/2559

- แต่เห็นได้ว่าในขณะที่บรรพชาเป็นสามเณร ผู้ฟ้องคดีมีสมาชิกภาพเป็น สท. แล้ว ซึ่งการเป็นสามเณรเป็นลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งและดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาเทศบาลตามมาตรา 45 (3) แห่ง พ.ร.บ. การเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ประกอบ ม. 15 วรรคสอง แห่ง พ.ร.บ.เทศบาล
- สมาชิกภาพ สท. ของผู้ฟ้องคดีจึงต้องสิ้นสุดลง ตามม. ๑๙ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล

**ถูกจำคุกตาม
คำพิพากษา**

พ.ร.บ.การเลือกตั้งฯ ม.45(4)

ผู้สมัครรับเลือกตั้งต้องไม่มี
ลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(4) ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและ
ถูกคุมขังอยู่โดยหมายศาล

- ต้องเป็นคำพิพากษาถึงที่สุดหรือไม่ ?
- ต้องถูกจำคุกจริงหรือไม่ ?
- กรณีพิพากษาให้จำคุกแต่รอลงอาญา พ้นจากตำแหน่งหรือไม่ ?
- หากถูกนำเข้าเรือนจำเพียงแค่วัน 1 วัน พ้นจากตำแหน่งหรือไม่ ?

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.2162/2559

- รองประธานสภา อบต. ถูกพนักงานอัยการฟ้องต่อศาลแขวงอุบลราชธานี ในฐานความผิดดำเนินการย้ายบุคคลเข้ามาในทะเบียนบ้านเพื่อประโยชน์ ในการเลือกตั้งโดยมิชอบตาม พ.ร.บ. การเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือ ผู้บริหารท้องถิ่นฯ
- เมื่อวันที่ 18 กันยายน 2555 ศาลพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดให้จำคุก 6 เดือน
- ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยจึงได้ยื่นอุทธรณ์ต่อศาลอุทธรณ์ภาค 3 และได้ยื่น คำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวในระหว่างอุทธรณ์ในช่วงบ่ายของวันนั้น
- ปรากฏว่าศาลแขวงอุบลราชธานีมีคำสั่งให้ส่งคำร้องของผู้ฟ้องคดี ไปให้ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิจารณาสั่ง แต่ศาลอุทธรณ์ไม่ได้มีคำสั่งให้ ปล่อยชั่วคราวในวันดังกล่าว

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.2162/2559

- ศาลแขวงอุบลราชธานีจึงมีหมายจำคุกลงวันที่ 18 กันยายน 2555 ให้ซึ่ง ผู้ฟ้องคดีไว้ระหว่างอุทธรณ์ จากนั้นเจ้าหน้าที่เรือนจำกลางอุบลราชธานีได้ นำตัวผู้ฟ้องคดีไปคุมขังไว้ที่เรือนจำกลางอุบลราชธานี
- และต่อมาในวันรุ่งขึ้น ศาลอุทธรณ์ภาค 3 มีคำสั่งอนุญาตให้ปล่อยตัว ชั่วคราวในระหว่างอุทธรณ์โดยมิประกัน ศาลแขวงอุบลราชธานีจึงมีหมาย ปล่อยชั่วคราวผู้ฟ้องคดีในวันเดียวกัน ผู้ฟ้องคดีจึงถูกคุมขังอยู่ในเรือนจำ เป็นเวลา 1 วัน
- นอ. ตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้วเห็นว่า สมาชิกภาพของผู้ฟ้องคดี สิ้นสุดลงตาม ม. 47 ตริ วีรคหนึ่ง (7) แห่ง พ.ร.บ. สภาตำบลและองค์การ บริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ประกอบกับ ม. 45 (4) แห่ง พ.ร.บ.การ เลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2545

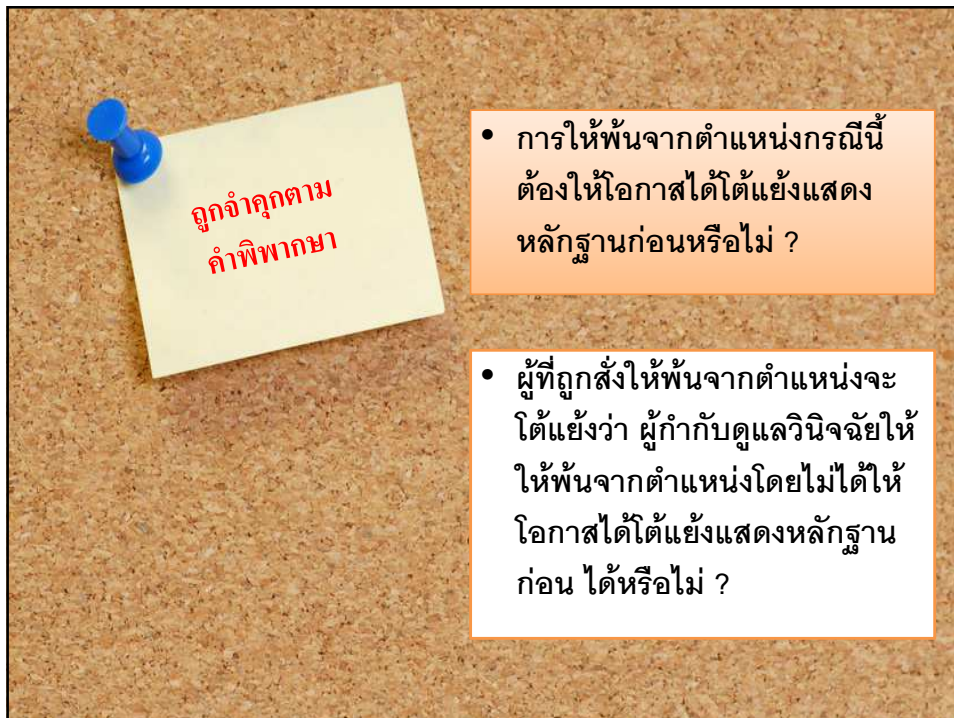
คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.2162/2559

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า

- การถูกศาลพิพากษาลงโทษให้จำคุกและมีการคุมขังตามคำพิพากษาดังกล่าวจริง มีผลให้เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้ง และหากผู้นั้นเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นอยู่ สมาชิกภาพของสมาชิกสภาท้องถิ่นของผู้นั้นย่อมสิ้นสุดลงทันทีโดยผลของกฎหมาย
- เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีต้องคำพิพากษาของศาลให้ลงโทษจำคุก 6 เดือน แม้ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวในระหว่างอุทธรณ์ในวันเดียวกัน แต่โดยที่ศาลมิได้มีคำสั่งให้ปล่อยชั่วคราว และมีหมายลงวันที่ 18 กันยายน 2555 จำคุกผู้ฟ้องคดีไว้ระหว่างอุทธรณ์

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.2162/2559

- แม้ต่อมาศาลอุทธรณ์ภาค 3 มีคำสั่งลงวันที่ 19 กันยายน 2555 อนุญาตให้ปล่อยผู้ฟ้องคดีชั่วคราวในระหว่างอุทธรณ์ และศาลแขวงอุบลราชธานีจึงได้มีหมายปล่อยตัวผู้ฟ้องคดีก็ตาม
- กรณีก็ถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีเป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้ง ตาม ม.45 (4) แห่ง พ.ร.บ.การเลือกตั้งฯ แล้ว
- สมาชิกภาพของ ส.อบต. ของผู้ฟ้องคดีจึงสิ้นสุดลง ตามนัย ม. ๔๗ ตริวรรคหนึ่ง (7) ประกอบ ม. 47 ทวิ (3) แห่ง พ.ร.บ.สภาตำบลและอบต.
- แม้จะเป็นการถูกคุมขังเพียง ๑ วัน และต่อมาผู้ฟ้องคดีจะได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวในระหว่างอุทธรณ์ ก็ไม่ทำให้สมาชิกภาพซึ่งสิ้นสุดลงโดยผลของกฎหมายกลับฟื้นคืนมาได้แต่ประการใด

ถูกจำกัดตาม คำพิพากษา

- การให้พ้นจากตำแหน่งกรณีนี้ ต้องให้โอกาสได้โต้แย้งแสดงหลักฐานก่อนหรือไม่ ?
- ผู้ที่ถูกสั่งให้พ้นจากตำแหน่งจะโต้แย้งว่า ผู้กำกับดูแลวินิจัยให้ให้พ้นจากตำแหน่งโดยไม่ได้ให้โอกาสได้โต้แย้งแสดงหลักฐานก่อน ได้หรือไม่ ?

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.2139/2559

- ศาลอุทธรณ์มีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกผู้ฟ้องคดี ซึ่งศาลจังหวัดได้อ่านคำพิพากษาดังกล่าวเมื่อวันที่ 27 ต.ค. 2554 และมีหมายจำคุกผู้ฟ้องคดีระหว่างฎีกาในวันเดียวกัน ทำให้เป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้าม ย่อมทำให้สมาชิกภาพสิ้นสุดลง เป็นการพ้นจาสมาชิกภาพโดยผลของกฎหมาย นับแต่วันที่ 27 ต.ค. 2554
- ต่อมา นอ.มีหนังสือลงวันที่ 9 พ.ย. 2554 แจ้งคำวินิจฉัยว่าผู้ฟ้องคดีพ้นจาสมาชิกภาพโดยผลของกฎหมายนับแต่วันที่ 27 ต.ค. 2554
- ผู้ฟ้องคดีโต้แย้งว่า นอ. วินิจฉัยให้ให้พ้นจากตำแหน่งโดยไม่ได้ให้โอกาสได้โต้แย้งแสดงหลักฐานก่อน

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.2139/2559

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า

- คำสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง ส. อบต. เนื่องจากถูกจำคุกตามคำพิพากษาของศาล เป็นการพ้นจากตำแหน่งโดยผลของกฎหมาย จึงไม่จำเป็นต้องให้ผู้รับคำสั่งมีโอกาสได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ และมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน เป็นไปตามข้อยกเว้นตาม พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ม.30 วรรคสอง (6) ประกอบกฎกระทรวง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2540
- ดังนั้น แม้ นอ. จะไม่ได้เปิดโอกาสให้โต้แย้งก่อน คำสั่งให้พ้นจากสมาชิกภาพก็ชอบด้วยกฎหมาย

สภามีมติให้พ้นจาก
ตำแหน่ง

- มีความประพฤติในทางที่จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสีย
- ก่อความไม่สงบเรียบร้อยแก่ อปท.
- กระทำการอันเสื่อมเสียประโยชน์ของ สภา อปท.

- สมาชิก สภา อปท. ไม่น้อยกว่า 1/3 ของสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่เข้าชื่อเสนอญัตติให้สภามีมติ
- สภามีมติด้วยคะแนนไม่น้อยกว่า 3/4 ของสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ให้พ้นจากตำแหน่ง

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.496/2558

- สภา อบต. มีมติให้ ส.อบต. พ้นจากตำแหน่ง เนื่องจากไม่ร่วมกิจกรรมต่างๆ
- ได้แก่
 - ไม่เข้าร่วมกิจกรรมทำแนวกันไฟ
 - ไม่เข้าร่วมประชุมเพื่อเตรียมจัดงาน พอ.สว.
 - ไม่เข้าร่วมกิจกรรม อสม.
 - ไม่จัดเตรียมสถานที่เพื่อจัดงานกีฬาทั้งที่ได้รับมอบหมาย
 - ไม่เข้าร่วมงานวันพ่อแห่งชาติ

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.496/2558

- ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า
- สมาชิกสภา อบต. มีอำนาจหน้าที่ต้องปฏิบัติตามการต่าง ๆ ตามอำนาจหน้าที่ของสภา อบต. (ม. 46 พ.ร.บ. สภาตำบลและ อบต.)
- กิจกรรมดังกล่าวไม่ใช่กิจกรรมตามอำนาจหน้าที่ของสภา อบต. (ม. 46 พ.ร.บ. สภาตำบลและ อบต.) และการกระทำก็ไม่ถึงขนาดเป็นการมีความประพฤติในทางที่จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียหรือก่อความไม่สงบเรียบร้อยแก่ อบต. หรือกระทำการอันเสื่อมเสียประโยชน์ของสภา อบต.
- แต่หากจะมีความเสื่อมเสียเกิดขึ้นก็เป็นความเสื่อมเสียที่เกิดขึ้นแก่ตัวผู้ฟ้องคดีเองในฐานะที่เป็นตัวแทนของประชาชน แต่ไม่ประพฤติดนให้เป็นตัวอย่งที่ดีของการมีส่วนร่วม ประกอบกับกิจกรรมได้ผ่านไปโดยไม่เกิดความเสียหายใดๆ จากการไม่ร่วมมีอ

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.496/2558

- การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงไม่เป็นการมีความประพฤติในทางที่จะนำมาซึ่งความเสียหาย หรือก่อความไม่สงบเรียบร้อยแก่ อบต. หรือกระทำการอันเสียหายประโยชน์ของสภา อบต.
- มติสภา อบต. ที่ให้พ้นจําตำแหน่งจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

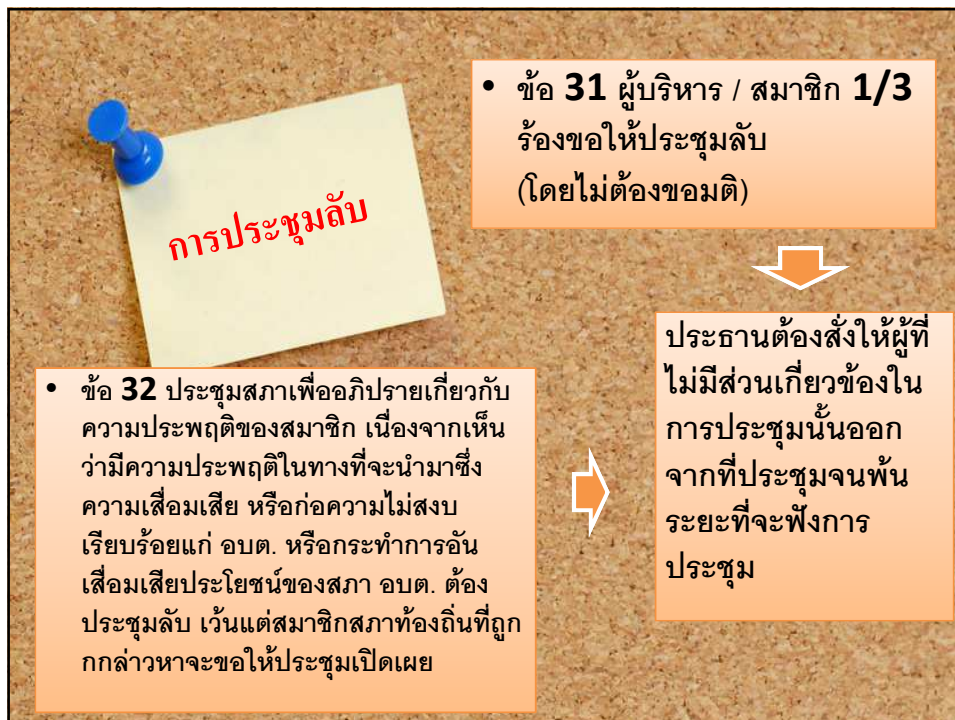
คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.974/2556

- สภาเทศบาลมีมติให้ สท. พ้นจากตำแหน่ง เนื่องจากได้ทำหนังสือร้องเรียนว่า สท. 11 คน รวมทั้งนายกเทศมนตรี ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ หลังจากนั้นได้นำเรื่องร้องเรียนไปพูดในสถานที่ต่าง ๆ รวมทั้งทำหนังสือแถลงข่าวต่อสื่อมวลชน
- ซึ่งเป็นการร้องเรียนโดยปราศจากมูลความจริง เป็นเรื่องนอกเหนืออำนาจหน้าที่หรือเรื่องที่ฝ่าฝืนกฎหมาย และนำกิจกรรมภายในของเทศบาลไปเผยแพร่ต่อสาธารณะโดยคลาดเคลื่อนจากข้อเท็จจริง

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.974/2556

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า

- ผู้ฟ้องคดีเป็น สท. และประชาชนในท้องถิ่น ย่อมมีสิทธิติดตามและร้องขอให้มีการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐ อันเป็นสิทธิที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ การร้องเรียนต่อ นอ. และ ผวจ. จึงถือเป็นการกระทำตามสิทธิของตน
- ส่วนการไปพุดในที่ต่าง ๆ และให้ข่าวต่อสื่อมวลชน ก็เพื่อเร่งรัดให้มีการตรวจสอบตามที่มีการร้องเรียน
- การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงไม่เป็นการมีความประพฤติในทางที่จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสีย หรือก่อความไม่สงบเรียบร้อยแก่เทศบาล หรือกระทำการอันเสื่อมเสียประโยชน์ของสภา
- มติสภาเทศบาลที่ให้พ้นจําตำแหน่งจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.1550/2559

- สท. ยื่นญัตติ ขอให้ถอดถอนประธานสภาออกจากตำแหน่ง โดยกล่าวหาว่ามีความประพฤติในทางที่จะนำมาซึ่งความเสียหายต่อตำแหน่งหรือสภาเทศบาล ตาม ม. 20 ทวิ (4) พ.ร.บ.เทศบาล
- ประธานสภาได้ทำหนังสือเชิญ ผอ.ย.บ. ประธานชุมชน และประชาชนเข้าร่วมการฟังประชุม
- ในวันประชุม รองประธานสภาเทศบาลซึ่งทำหน้าที่ประธานในที่ประชุมดำเนินการประชุมในวันดังกล่าวโดยเปิดเผยทั้งหมด รวมถึงญัตติขอให้ประธานสภาเทศบาลพ้นจากตำแหน่ง

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.1550/2559

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า

- ญัตติขอให้พ้นจากตำแหน่งประธานสภา ถือเป็นการอภิปรายเกี่ยวกับการทำหน้าที่ในฐานะประธานสภา และเป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับความประพฤติในทางที่จะนำมาซึ่งความเสียหาย หรือก่อความไม่สงบเรียบร้อยแก่ อปท. หรือกระทำการอันเสียหายประโยชน์ของสภาท้องถิ่นที่ตนเป็นสมาชิกอยู่ตามข้อ 32
- ประธานสภาได้ทำหนังสือเชิญ ผอ.ย.บ. ประธานชุมชน และประชาชนเข้าร่วมการฟังประชุม เป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยทั่วไปในฐานะประธานสภาเพื่อประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบและเข้าฟังการประชุมตามที่กำหนดในข้อ 24 วรรคสอง ไม่อาจถือได้ว่าเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีให้ความยินยอมโดยปริยายไว้ล่วงหน้าก่อนที่จะมีการเริ่มต้นการประชุมแต่อย่างใด
- มติสภาที่ให้ประธานสภาเทศบาลพ้นจากตำแหน่งจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากไม่ถูกต้องตามรูปแบบ ขั้นตอนและวิธีการอันเป็นสาระสำคัญ

ขาดประชุม **3** ครั้ง
โดยไม่มีเหตุอันสมควร

ครั้งที่ **1** เดินทางไปชำระค่าที่ดิน

ครั้งที่ **2** ป่วยเป็นไข้หวัดใหญ่

ครั้งที่ **3** ต้องไปเป็นพยานศาล

- ระเบียบ มท. ว่าด้วยการลาของผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่น พ.ศ. 2547 ข้อ **20(3)** การลาทุกประเภทของสมาชิกสภาท้องถิ่น ให้เป็นอำนาจของประธานสภาท้องถิ่น
- เว้นการลาตามข้อ **14** ลาลงไปต่างประเทศไม่ว่ากรณีใดให้เสนอต่อ ผวจ. และให้ ผวจ. สั่งอนุญาตตามที่เห็นสมควร

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.369/2554

- รับว่าขาดประชุม 3 ครั้งติดต่อกันจริง แต่อ้างว่ามีเหตุอันสมควรข้างต้น
- จากการสอบสวนบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องพบว่า ตั้งแต่จัดตั้ง อบต. มีการประชุมสภา 42 ครั้ง ผู้ฟ้องคดีขาดประชุมทั้งสิ้น 23 ครั้ง
- ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า ไม่มีเหตุอันสมควร กล่าวคือ
 - ครั้งที่ **1** เดินทางไปชำระค่าที่ดิน – แต่ไม่ได้ยื่นใบลา
 - ครั้งที่ **2** ป่วยเป็นไข้หวัดใหญ่ – แต่ไม่ได้ยื่นใบลาป่วย (แม้จะป่วยแต่ไม่ถึงขั้นไม่สามารถยื่นใบลาป่วย หรือไม่สามารถเข้าร่วมประชุมสภาได้ เนื่องจากวันนั้นยังสามารถไปตรวจร่างกายที่คลินิกได้)
 - ครั้งที่ **3** ต้องไปเป็นพยานศาล – แต่ไม่ได้ยื่นใบลา (ซึ่งเป็นภารกิจที่ทราบกำหนดล่วงหน้าและสามารถเลื่อนนัดหรือส่งตัวแทนไปเจรจาแทนได้)